

Čís. 13242.

Úpadce jest (za platnosti konkursního řádu z roku 1914) oprávněn k rekursu proti rozhodnutí exekučního soudu o jeho návrhu na vyloučení věci z exekuce podle § 251 čís. 6 ex. ř.

(Rozh. ze dne 2. února 1934, R I 23/34.)

Návrh úpadce, by byly z exekuce vyloučeny svršky podle § 251 čís. 6 ex. ř. exekuční soud zamítl. Rekursní soud odmítl rekurs úpadcův. **Důvody:** Úpadce není oprávněn napadati usnesení soudu, jímž byl zamítnut návrh na vyloučení věcí z exekuce podle § 251 čís. 6 ex. ř. (sr. rozh. čís. 9925 sb. n. s.). Úpadce nebyl oprávněn ani navrhnouti vyloučení předmětů, k nimž příslušelo věřitelům oddělné právo nebo jež náležely do konkursní podstaty.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by o rekursu znovu rozhodl.

Důvody:

Nelze souhlasiti s názorem rekursního soudu, že úpadce nebyl oprávněn k rekursu proti usnesení exekučního soudu o jeho návrhu na vyloučení zabavených věcí z důvodu § 251 č. 6 ex. ř. Rozhodnutí č. 9925 sb. n. s., na něž rekursní soud poukazuje, se sem nehodí, právě tak jako rozhodnutí č. 6420 sb. n. s., poněvadž tam nešlo o návrh na vyloučení věcí podle § 251 č. 6 ex. ř. Úpadce jest k podání takového návrhu a také k rekursům proti rozhodnutím o něm oprávněn, neboť podle § 1 odstavec 1 konk. ř. čís. 337/14 ř. z. patří do konkursní podstaty jen věci úpadcovy, které podléhají exekuci. S věcmi nepodléhajícími exekuci může volně nakládati, jak patrně z ustanovení § 6 odstavec (3) konk. ř. [rovněž i § 81 odstavec (1)]. Má-li úpadce za to, že věci do konkursní podstaty pojaté jsou z exekuce vyloučeny, může na správci konkursní podstaty žádati, by je vyloučil, a nevyhověl-li mu, má právo žádati o rozhodnutí konkursního komisaře podle § 79 odstavec (2) konk. ř., po případě konkursního soudu. A nebylo-li mu ani tu vyhověno, jest mu vyhrazen pořad práva podle obdoby § 44 konk. ř. a to žalobou proti správci konkursní podstaty. Tím méně mu může býti upřeno rekursní právo proti rozhodnutí exekučního soudu o vyloučení věcí z důvodu § 251 č. 6 ex. ř., an exekuční soud musí k tomuto důvodu přihlížeti z úřadu.

Čís. 13243.

Nemanželská matka nemusí sama o sobě vychovávat dítě. Chce a může sama dítě vychovávat, obstarají-li pro ni výchovu její rodiče s jejím souhlasem. V tomto souhlasném názoru nižších soudů nelze spatřovati nezákonnost ve smyslu § 46 (2) zák. čís. 100/1931.

(Rozh. ze dne 2. února 1934, R I 25/34.)